

Predica de la Krefeld 6 ianuarie 2007, ora 19.30

de Ewald Frank

Laude și mulțumiri Domnului, Dumnezeului nostru, pentru harul și credințioșia Lui! Vă spunem „bun venit” din inimă tuturor în Numele iubitului nostru Domn și Mântuitor. Văd că azi avem vizite, și aș dori ca toți, din toate popoarele, limbile și națiunile să se simtă bine. De asemenea, avem salutări din partea multor frați din toată lumea. Fratele Graf a sunat și ne trimite salutări. Frații și surorile sunt uniți cu noi în dragostea lui Dumnezeu. Avem saluturi din Nairobi, din Cape Town, din Johannesburg, din Kolwezi, din Libreville. Avem cu adevărat saluturi de aproape și de departe, de peste tot. Frați și surori sunt uniți cu noi în Duhul, și ascultă Cuvântul sfânt al lui Dumnezeu. Aș vrea să întreb cine este astăzi aici pentru prima dată. Ridicați-vă! Cine este astăzi aici pentru prima dată? Da...voi amândoi să rămâneți în picioare. Aici avem un frate originar din Nigeria, care este azi pentru prima dată în mijlocul nostru. Dumnezeu i-a dat un vis, i-a dat o indicație, și astăzi este aici. El locuiește în Germania. Dumnezeu să te binecuvânteze în mijlocul nostru. Apoi, avem acolo trei frați și o soră. Dumnezeu să vă binecuvânteze în mijlocul nostru! Acolo mai avem câțiva frați, și aici mai avem un frate. Dumnezeu să te binecuvânteze în mijlocul nostru! Apoi îi avem pe fratele și sora Wagner în mijlocul nostru. Rămâneți în picioare puțin. Din sudul îndepărtat al statului Chile până în nordul Peru-ului ei au călătorit 36 de ore cu autobuzul, schimbând mereu autobuze, pentru a fi botezați biblic în Numele Domnului Isus Hristos. Scump frate și soră, eu nu voi uita acea zi din hotelul Sheritton din Lima. Domnul Dumnezeu să vă binecuvânteze! E frumos că puteți fi aici astăzi. Domnul să vă binecuvânteze! Amin.

Este pur și simplu minunat că Dumnezeu îi cheamă pe ai Săi afară din toate popoarele și limbile. Și fratele Valström ne trimite saluturi.

De fiecare dată uit pe câțiva din aceia care telefonează. Fratele dr. Nbj ne salută într-un mod deosebit. Am fost copleșit. El are una din cele mai mari adunări din Kolwezi, în Republica Democrată Congo. El mi-a spus: „Frate Frank, de Anul Nou, împreună cu peste 2000 de frați și surori am îngenucheat și ne-am aplecat capetele și ne-am gândit la tine și la lucrarea lui Dumnezeu.” Aceștia sunt frați care au fost atinși de Cuvânt și care strigă către Dumnezeu ca El să aibă calea Lui cu poporul Său. Pentru mine este o veste bună, pentru că în Africa –

de la începutul anilor '70 - am putut predica Cuvântul minunat al lui Dumnezeu și putem vedea rodul lui. Sunt mii și mii care și-au dedicat viața lor Domnului. Ați citit-o, în ultima scrisoare circulară. Dacă se adună pe un stadion între 15 și 16 mii de oameni care cred biblic și sunt botezați biblic, care au primit cu toții Mesajul divin, atunci se poate spune cu un cuget bun: Cuvântul nu s-a întors înapoi gol, ci a împlinit scopul pentru care a fost trimis.

De asemenea, privesc înapoi la un an foarte binecuvântat. De 115 ori am decolat și aterizat cu avionul de pe aeroportul din Düseldorf. Exact de 115 ori am decolat și am aterizat, călătorind în întreaga lume pentru a vesti minunatul Cuvânt al lui Dumnezeu. Am putut folosi timpul și în luna decembrie. În primul week-end am fost aici, în al doilea am fost în Anglia, în al treilea în Franța, în al patrulea în Zürich. Cu adevărat am răscumpărat timpul și am purtat Cuvântul Domnului. În prima zi a acestui an aș dori să vă mulțumesc din inimă că ați sprijinit lucrarea lui Dumnezeu în rugăciunile voastre și pentru că noi am putut plăti totul până acum și chiar a și rămas ceva. Domnul Dumnezeu să continue să vă binecuvânteze din bogăția harului Său!

Avem diferite limbi în care Cuvântul este tipărit și trimis. Tipărim și expediem în... În câte limbi? 8 limbi sau mai mult, din acest loc. Limbi noi se adaugă mereu. În special pentru frații vorbitori de limbă franceză avem o veste foarte bună. Avem primele broșuri pe care le-am tipărit în Krefeld. Avem două broșuri pentru voi, pentru cei care vorbesc limba franceză. Le avem gata. *Întrebări și răspunsuri* și de asemenea *Scrisoare circulară decembrie 2006*. Suntem bucuroși că fratele nostru Tatti din Bruxelles a putut face traducerile în câteva zile și că fratele Daniel, sau oricine a fost, și sora noastră Gianina au făcut câteva corecturi așa încât să avem o gramatică bună, și ne bucurăm pentru că putem sluji poporului lui Dumnezeu. Toți frații și surorile de limbă franceză pot să ia copiile de la sora Krista de la Biroul de Expediere ca să știm cine le-a primit deja și cui mai trebuie să fie trimise. Îi suntem mulțumitori lui Dumnezeu pentru aceste posibilități minunate.

Mai avem și remarca: dacă citești toate aceste e-mailuri despre cum s-a îngrijit Dumnezeu de toate ca să putem fi auziți în întreaga lume... Și limba engleză este limba globală, în special în sfera religioasă. Apoi am primit un mesaj din nordul Indiei care ne spune că acolo se poate auzi și vedea bine și că ei pot avea parte de adunările lunare. Ne adunăm împreună ca frați slujitori, și în ultimele zile am putut boteza biblic 48 de persoane. Este pur și simplu frumos că Dumnezeu cheamă peste tot, că El cheamă afară și binecuvântează.

Apoi, Îl avem aici pe fratele nostru Daniel din România. Acolo sunt 16 orașe, care sunt conectate astă-seară și care vor fi și mâine dimineață, care pot

auzi și pot vedea totul împreună cu noi. Acesta este har! Apoi, fratele Manfred ne trimite salutări din inimă din Santiago de Chile. De fiecare dată uit de cei care ne telefonează și sper că nimeni nu este supărat pe mine din această cauză.

Frați și surori, noi ne adunăm ca să auzim Cuvântul lui Dumnezeu. Nu pentru a avea o distracție religioasă, ci pentru a auzi Cuvântul lui Dumnezeu în original. Fratele Russ a citit cuvântul potrivit, că la sfârșitul zilelor batjocoritorii vor apărea pe scenă, umblând după poftele lor vorbind și învățând ce le place. Oameni înșelați care înșală pe alții. În același fel, Cuvântul lui Dumnezeu rămâne în original.

Partea rea este că în v. 11 este scris... Iuda are doar un singur capitol, în v. 11 este scris: „*Vai de ei! Căci au urmat pe calea lui Cain! S-au aruncat în răstăcirea lui Balaam, din dorința de câștig! Au pierit într-o răscoală ca a lui Core!*” În v. 12: „*Sunt niște stânci [oameni - în traducerea germană] ascunse la mesele voastre de dragoste, unde se ospătează fără rușine împreună cu voi.*” Eu îndrăznesc să spun că ei nu se mai ospătează, ci că s-au ospătat. Ei au ieșit dintre noi pentru că nu erau dintre ai noștri. Și toți cei care au rămas pot să știe că ei sunt o proprietate a Domnului.

Noi avem cu adevărat o sarcină mare, probabil cea mai mare care a existat vreodată pe pământ. Pe de o parte, trebuie să facem corectura lucrurilor care există în toate bisericile și bisericile libere, a tuturor învățăturilor care sunt nebiblice, și apoi se adaugă faptul că în cadrul Mesajului circulă o varietate de răstălmăciri, încât uneori ai putea să te prinzi de cap cu ambele mâini și să spui: este aceasta omenește posibil? Aș vrea foarte scurt să mă refer la acest subiect. Aș vrea să citesc un citat dintr-o predică a fratelui Branham, din 17 martie 1963, *Introducere la cele șapte peceți*. Este vorba despre predica cu titlul *Dumnezeu ascuns și descoperit în simplitate*. 17 martie 1963. Citesc acest citat al fratelui Branham din cauza faptului că frații au dedus din acest citat ideea că ei nu mai trebuie să se întoarcă înapoi la Biblie, ci doar să spună asta și cealaltă, ceea ce a spus fratele Branham. Dar ascultați cu atenție ce a spus fratele Branham: „Eu doresc ca voi să ascultați fiecare cuvânt, și să îl înțelegeți și dacă voi îl înregistrați pe bandă, atunci țineți-vă de învățătura pe care ați ascultat-o, să nu spuneți nimic altceva decât ceea ce este pe aceste benzi.” Cu această afirmație fratele Branham a vrut să-i oprească pe oameni să-și introducă propria lor interpretare în ceea ce a spus el. De aceea, spuneți numai ceea ce auziți pe bandă. Mai departe: „Spuneți exact ceea ce se găsește pe bandă!” Pentru că în legătură cu unele lucruri o să primim înțelegere, dar unele lucruri vor fi greșit înțelese și de obicei este în felul următor: înainte ca Dumnezeu să ne poată deschida înțelegerea pentru ceva, Dușmanul folosește timpul pentru a da

neînțelegeri și pentru a duce poporul în rătăcire. Așa că nu trebuie să interpretăm, ci să auzim Cuvântul lui Dumnezeu și să îl primim descoperit. Încă un citat:

„Asigurați-vă că spuneți doar ceea ce este pe benzi! Nu spuneți nimic altceva, eu nu spun asta de la mine, EL este Cel care o spune.” Adesea se nasc încurcături, pentru că oamenii apar pe scenă și spun: „Cutare și cutare a spus asta și ailaltă și înseamnă asta și ailaltă!” Sunt oameni care pur și simplu spun: „Asta și cu asta înseamnă asta și cealaltă!” Și Fratele Branham a vrut să evite ca acest lucru să se întâmple.

Încă o propoziție: „Noi vrem numai ceea ce spune Biblia!” Ei nu citesc și această propoziție. Noi vrem numai ceea ce spune Biblia, exact așa cum o spune aceasta. Nu adăuga propria ta interpretare la aceasta. El este propriul Său interpret. Dumnezeu face ceea ce a promis. Toate promisiunile lui Dumnezeu sunt „da” și „amin”.

Pentru că un frate a spus ceva despre cele 7 tunete, aș vrea să mai citesc încă un citat din predica *Trecere de la epocile Bisericii la cele șapte peceți*. Aici, fratele Branham spune cu referire la Apocalipsa 10: „Am văzut un alt înger puternic care se pogora din cer, învăluit într-un nor, cu un curcubeu deasupra capului.” Al doilea paragraf: „Dacă ați observat, acesta este Hristos, în Vechiul Testament El a fost numit „Îngerul Legământului”, El vine acum direct la evrei pentru că Biserica este desăvârșită. Fața Lui era ca soarele și picioarele Lui erau ca niște stâlpi de foc.” Aceasta este Apocalipsa 10. „Aici El vine direct la evrei.” Pentru mine este pur și simplu de necuprins de ce își pun frații interpretările lor în aceasta. Este pur și simplu de neînțeles de ce e necesar să își dea propria interpretare. Am spus-o de suficiente ori: Domnul Dumnezeu veghează asupra Cuvântului Său și fiecare promisiune se revărsă în împlinire, iar împlinirea ne este arătată aici, în Cuvântul lui Dumnezeu.

Și în Apocalipsa 10, când Domnul coboară ca Înger al Legământului, își va pune picioarele pe pământ și pe mare, și în prorocul Daniel capitolul 12, îngerul a putut să își ridice ambele mâini. În Apocalipsa el a ridicat doar mâna dreaptă, pentru că în mâna stângă El avea cartea deschisă, pentru că aceasta se întâmplă după deschiderea peceților. Trebuie doar să citești Sfânta Scriptură și să te lași călăuzit de Duhul lui Dumnezeu în tot adevărul. Apoi, nimeni nu mai are nevoie de a interpreta. Dar așa cum am spus-o adesea, cine interpretează, nu are nici o descoperire, cine are descoperirea nu mai interpretează! Atunci lumina se desparte de întuneric.

Acum să ne întoarcem la tema noastră din această seară. Dumnezeu a încheiat mereu un legământ. Un legământ cu Noe, un legământ cu Avraam, un

legământ cu poporul Israel, un legământ cu Biserica Noului Testament, a căutat mereu legătura personală cu oamenii și a găsit-o. A încheiat un legământ, a dat promisiuni. Și noi putem fi cu adevărat Biserica Noului Legământ. Domnul nostru a spus: „*acesta este noul legământ în sângele Meu*”. Pentru noi, aceasta înseamnă că prin sângele care a fost vărsat pe crucea de la Golgota Noul Legământ a devenit valabil, că noi am fost împăcați cu Dumnezeu, am devenit proprietatea lui Dumnezeu, că ceea ce este scris în Ieremia 31, „după acele zile voi încheia un legământ nou cu voi”, aceasta s-a întâmplat cu adevărat. Aș vrea să citesc la această temă câteva versete biblice, dar înainte de a face asta, haideți să citim pe scurt Efeseni 2 și să construim pe el. Aici avem Cuvântul lui Dumnezeu. Efeseni 2.20. Un cuvânt cunoscut de noi toți. Efeseni 2.20: „*fiind zidiți pe temelia apostolilor și prorocilor, piatra din capul unghiului fiind Isus Hristos. În El, toată clădirea, bine încheată, crește ca să fie un Templu sfânt în Domnul. Și prin El și voi sunteți zidiți împreună, ca să fiți un lăcaș al lui Dumnezeu, prin Duhul.*” Am citit în cuvântul introductiv că trebuie să ne amintim de cuvintele pe care ni le-a vorbit Dumnezeu. Și asta vrem noi. Dumnezeu a vorbit prin apostoli și proroci. Aici este scris „*fiind zidiți pe*”, „*fiind zidiți pe temelia apostolilor și prorocilor*”. În 1 Cor. 3, avem relatarea lui Pavel care a putut spune că el este un meșter-zidar priceput, care a pus temelia. Avem aici astăzi un frate care este maistru în două meserii: maistru în construcții, maistru în construcții înalte și maistru în construcții subterane, cu examenul de meșter dat.

Pavel scrie aici, în 1 Cor. 3, de la V .10: „*După harul lui Dumnezeu, care mi-a fost dat, eu, ca un meșter-zidar înțelept, am pus temelia, și un altul clădește deasupra.*” Și aici avem marea problemă! Dacă meșterul-zidar care cunoaște planul, care știe măsurătorile, ar fi el cel care ar zidi mai departe, atunci totul ar fi frumos. Uneori sunt și muncitori necalificați pe un șantier, dar și ei trebuie să zidească conform schiței. Aici avem un punct important: frați și surori, un altul zidește deasupra, și fiecare să ia bine seama cum zidește deasupra. La ce folosește cea mai bună fundație dacă oamenii zidesc deasupra după propria măsură? A sosit timpul când noi trebuie să ne întoarcem la modelul biblic și asta cât se poate de repede. Dumnezeu nu vrea doar ca noi să așezăm din nou temelia, ci să zidim biblic pe temelia care a fost pusă, ca să ne întoarcem în realitate la învățătura și practica din cartea Faptelor și ca Biserica să poată fi în realitate la sfârșit așa cum a fost la început. Pentru că – ASCULTAȚI – unii zidesc argint, aur și pietre prețioase, alții zidesc lemn, paie și trestie. Apoi se vorbește despre ziua de judecată care va încerca totul cu foc, pentru a testa natura materialului. Apoi, în v. 14 este scris: „*Dacă lucrarea*

zidită de cineva pe temelia aceea, rămâne în picioare, el va primi o răsplată.” Da. „*Dacă lucrarea lui va fi arsă, își va pierde răsplată. Cât despre el, va fi mântuit, dar ca prin foc.*” Dar atunci e prea târziu. Această pagubă nu mai poate fi recuperată. Există un „prea târziu”.

Frați și surori, stimați prieteni, dacă noi vestim Cuvântul lui Dumnezeu în acest loc în tot adevărul, o facem pentru ca noi toți să fim pregătiți pentru revenirea lui Isus Hristos, Domnul nostru, pentru ca Biserica să devină o Mireasă a Cuvântului, fără nicio răstălmăcire, ci doar trăind pregătirea ei prin har.

În Vechiul Testament, sub Ezra și Neemia, frații au scos la iveală temelia originală și au construit după aceleași măsuri după care a fost construit primul templu. Și noi trebuie să facem același lucru în acest timp. Prima dată trebuie să construim pe aceeași temelie, dar să zidim în același fel în care o spune Scriptura. Despre aceasta putem citi un număr de texte biblice. Dar haideți să ne întoarcem la subiect.

Dumnezeu a făcut un legământ, a făcut un contract, legând de El oamenii care L-au crezut și au avut încredere în El. Prima dată vom citi cuvântul din Isaia 57. Aici avem ceva foarte prețios, și anume că prima dată noi trebuie să pregătim calea pentru Domnul, dând totul la o parte din calea poporului Său, după care să mergem înainte în credință, cu Domnul nostru. Isaia 57, de la v. 14: „*Și El zice: Croiți, croiți drum, pregătiți calea, luați orice piedică din calea poporului Meu! Căci așa vorbește Cel Prea Înalt a cărui locuință este veșnică și al cărui Nume este sfânt: „Eu locuiesc în locuri înalte și în sfințenie; dar sunt cu omul zdrobit și smerit, ca să înviorez duhurile smerite, și să îmbărbătez inimile zdrobite.*” Și astă-seară, frați și surori, cu siguranță avem ceva ce putem aduce înaintea Domnului, și o vom face. Și El va dărui har și ne va înviora. V. 16, care mi-a vorbit într-un mod special, „*Nu vreau să cert în veci, nici să țin o mânie necurmată când înaintea Mea cad în leșin duhurile, și sufletele pe care le-am făcut*” [sau: „altfel, duhurile ar trebui să cadă înaintea Mea” - traducerea germană]. Acest verset mi-a vorbit într-un mod deosebit. Dumnezeu nu se va certa în veci, nu va fi mereu mânios, Dumnezeu iartă, El iartă fărâdelegile, și nu își mai amintește păcatul. El a făcut un legământ cu noi, păcatele noastre au fost iertate, El nu își mai amintește de ele. În Isaia 54 avem ceva în legătură cu legământul pe care Dumnezeu l-a încheiat cu Noe. Isaia 54, citim de la v. 7: „*Câteva clipe te părăsisem, dar te voi primi înapoi cu mare dragoste. Într-o izbucnire de mânie, Îmi ascunsesem o clipă Fața de tine, dar Mă voi îndura de tine cu o dragoste veșnică, zice Domnul, Răscumpărătorul tău.*”

Frați și surori, și noi putem avea uneori impresia că Dumnezeu s-a retras, că într-un fel noi nu mai simțim prezența Lui, că El ne ține în seamă ceva. Dar apoi, citim, pentru mângâierea noastră, de la v. 9: *„Și lucrul acesta va fi pentru Mine ca și cu apele lui Noe: după cum jurasem că apele lui Noe nu vor mai veni pe pământ, tot așa jur că nu Mă voi mai mânia pe tine și nu te voi mai muștra. Pot să se mute munții, pot să se clatine dealurile, dar dragostea Mea [„harul Meu” - în germ] nu se va muta de la tine și legământul Meu de pace nu se va clătina, zice Domnul, care are milă de tine.”* Dumnezeu nu a venit la noi ca Judecător, ci ca Mântuitor. Domnul nostru spune: „Fiul Omului nu a venit să osândească lumea, ci să o mântuiască.” Ca și în zilele lui Noe, Dumnezeu vrea să își aducă aminte de legământul Său. El a jurat pe Sine Însuși.

În Geneza 9 citim despre ce a făcut Dumnezeu în acel timp. Geneza 9. Și eu vă cer să fiți atenți. Acest legământ este un legământ general, cu tot pământul și cu toți locuitorii lui. Apoi vine un legământ pe care Dumnezeu l-a făcut cu Avraam personal. Apoi vine legământul pe care Dumnezeu personal l-a făcut cu Israel, poporul chemat afară. Aici, în Geneza 9, de la v. 8 se spune: *„Dumnezeu a mai vorbit lui Noe și fiilor lui care erau cu el, și a zis: Iată, Eu fac un legământ cu voi și cu sămânța voastră, care va veni după voi.”* Trec peste versetul 10. V. 11: *„Fac un legământ cu voi că nicio făptură nu va mai fi nimicită de apele potopului, și nu va mai veni potop ca să pustiească pământul.”* Prima dată, Domnul spune: „Eu fac un legământ cu tine, cu voi, cu urmașii voștri”, apoi El transferă acest legământ asupra întregii omeniri, și spune în v. 13: *„curcubeul Meu, pe care l-am așezat în nori, el va sluji ca semn al legământului dintre Mine și pământ.”* V.17: *„Dumnezeu a zis lui Noe: Acesta este semnul legământului pe care l-am făcut între Mine și orice făptură de pe pământ.”* De fiecare dată când norii s-au ridicat și când Dumnezeu a pus curcubeul în nori, El și-a amintit că nu va mai distruge niciodată pământul printr-un potop. Până în ziua de azi nu a mai fost niciun potop, iar vinerea trecută am văzut curcubeul de două ori. Citeam Cuvântul și priveam înspre Düsseldorf, totul s-a întunecat și m-am gândit în sinea mea: „privește afară”, și într-adevăr curcubeul a străpuns norii, după care a dispărut și a apărut a doua oară, cu toate culorile, cu toate cele șapte culori. A fost minunat! Și eu mă gândeam: „O, Dumnezeule, Tu ai spus-o, Cuvântul Tău este adevăr pentru totdeauna.”

Vom vedea mai departe felul în care Dumnezeu a arătat acest curcubeu al legământului de repetate ori. El l-a arătat și a spus că atunci când va vedea acest curcubeu, Își va aduce aminte de legământul Lui.

Haideți să mergem în Geneza 17. Aici citim de la versetul 21: „*Dar legământul Meu îl voi încheia cu Isaac, pe care ți-l va naște Sara la anul pe vremea aceasta. Când a isprăvit de vorbit cu el, Dumnezeu S-a înălțat de la Avraam.*” Dacă citim în Geneza 15, aici este legământul cu Avraam. Cum am citit deja, a fost și legământul cu Isaac. Geneza 15.18: „*În ziua aceea, Domnul a făcut un legământ cu Avram, și i-a zis: Seminței tale dau țara aceasta, de la râul Egiptului până la râul cel mare, râul Eufrat.*” De repetate ori găsim un legământ pe care Dumnezeu l-a făcut cu indivizi, apoi cu biserica lui Israel, apoi și cu noi, pe crucea de la Golgota. Haideți să citim aceste versete, și eu Îl rog pe Dumnezeu ca acestea să pătrundă adânc în inima noastră: noi suntem un popor de legământ, proprietatea lui Dumnezeu. Dumnezeu a făcut un legământ cu noi și ne-a dat toate promisiunile prin har, ele sunt incluse în acest legământ. Avem apoi în Exod 2, această scurtă indicație în v. 24: „*Dumnezeu a auzit gemetele lor și Și-a adus aminte de legământul Său făcut cu Avraam, Isaac și Iacov.*” Când Dumnezeu a auzit gemetele copiilor lui Israel, Și-a adus aminte de legământul Său cu Avraam, Isaac și Iacov. Noi vedem cum El și-a adus aminte de legământul Său. În Exod 24...

Poate citim, înainte, Exod 12 pentru a înțelege mai bine Exod 24, în această legătură. Exod 12. Aici avem exodul din Egipt. A fost pusă o întrebare frumoasă în birou referitoare la jertfa care a fost adusă acolo... dar haideți să citim acum din Exod 12.13: „*Sângele vă va sluji ca semn pe casele unde veți fi. Eu voi vedea sângele, și voi trece pe lângă voi, așa că nu vă va nimici nici o urgie, atunci când voi lovi țara Egiptului.*” Mergem apoi în Exod 24, de la v. 7. Aici se vorbește despre poporul legământului, despre cartea legământului, despre sângele legământului. Exod 24, de la versetul 6: „*Moise a luat jumătate din sânge și l-a pus în străchini. Cealaltă a stropit-o pe altar. A luat cartea legământului, și a citit-o în fața poporului. Ei au zis: "Vom face și vom asculta tot ce a zis Domnul. Moise a luat sângele, și a stropit poporul zicând: "Iată sângele legământului pe care l-a făcut Domnul cu voi pe temelii tuturor acestor cuvinte."*” Dumnezeu a făcut un legământ, El a dat cuvântul Său, și dacă vreți să citiți, Cuvântul a fost pus apoi în chivotul legământului, și Iosua, cu Cuvântul și cu chivotul, a traversat râul Iordan, intrând în Țara Făgăduită. Pentru că făgăduința - contractul, legământul - a fost făcută, dar cineva trebuie să poarte chivotul cu el, pentru că în el era Cuvântul lui Dumnezeu. Poporul legământului stă sub sângele legământului, și poartă Cuvântul legământului într-o limpezime precum cristalul, după cum Dumnezeu l-a dăruit în Vechiul Testament și l-a așezat în chivotul legământului sau l-a scris în Vechiul Testament și apoi și în Noul Testament.

Cuvântul din Marcu 14 se poate citi la fiecare cină, se poate citi cu adevărat cu fiecare ocazie. Marcu 14. Aici citim versetul 23: „*Apoi a luat un pahar, și, după ce a mulțumit lui Dumnezeu, li l-a dat și au băut toți din el. Și le-a zis: „Acesta este sângele Meu, sângele legământului cel nou care se varsă pentru mulți.”* Sângele legământului care se varsă pentru mulți! Frați și surori, noi suntem răscumpărați! De fapt, Satan ar trebui să înțeleagă că noi, pentru toată veșnicia, suntem o proprietate a lui Dumnezeu. Pe de altă parte, nimeni nu trece prin asemenea încercări, precum credincioșii.

Acum, întorcându-ne la punctul principal, în special în legătură cu frații slujitori. Acei oameni care au purtat chivotul știau că Cuvântul lui Dumnezeu este în chivotul legământului. Atunci nu trebuia să își facă probleme despre ce va fi cu râul Iordan pentru că Dumnezeu i-a poruncit lui Iosua și i-a spus ca chivotul legământului să fie purtat pe umerii preoților. Și în momentul în care primii își vor pune piciorul peste ape, râul se va despărți. În acel timp, Iordanul trecuse ieșise din matcă. Dumnezeu este acolo unde este Cuvântul Său. Frați și surori, noi putem tot mai mult să contăm pe binecuvântările lui Dumnezeu. Poate o să o menționez aici. Noi avem o mărturie despre o fată de șase ani suferind de cancer... Ea trebuia tratată din ce în ce mai mult prin chimioterapie. O pot spune aici, o pot menționa cu numele. Dar Dumnezeu a făcut o minune. Copilul este vindecat. Constatările sunt trimise la Viena pentru a fi examinate acolo. De acolo vine mereu aceeași veste: totul este din ce în ce mai bine. Dumnezeu răspunde rugăciunilor! Isus Hristos este același ieri, azi și în veci! Și dacă o fetiță de șase ani nu mai are nici un fir de păr pe cap, și se află într-adevăr într-o stare gravă, te poți pune personal în această situație... Dar Dumnezeu este pur și simplu credincios, Dumnezeu ascultă rugăciunile!

Așa cum am văzut deja, toate făgăduințele lui Dumnezeu sunt, desigur, „da și amin”, și noi intrăm în acest an cu încredere, cu credință, și asta nu se întâmplă din cauza noastră, ci datorită Cuvântului lui Dumnezeu. Dumnezeu își aduce aminte de legământul Lui, de poporul Lui, de făgăduințele Lui. De câte ori să o accentuăm aici că Dumnezeu își aduce aminte de legământul Lui... Aici în Maleahi 3.1: „*Iată, voi trimite pe solul Meu; el va pregăti calea înaintea Mea. Și deodată va intra în Templul Său Domnul pe care-L căutați: Solul legământului, pe care-L doriți; iată că vine, zice Domnul oștirilor.*” Îngerul Legământului! Am putea să citim mai departe versetele. Legea a fost dată prin îngeri. Domnul, ca Înger al Legământului, și toți îngerii, erau cu El. Suntem așa de mulțumitori că El este Îngerul Legământului. Așa cum am citit-o în citatul fratelui Branham, în Vechiul Testament, Îngerul Legământului, în

Noul Testament El este Avocat, Mijlocitor, El a devenit multe lucruri. El trebuie să fie și să devină totul în toți. El este Mielul lui Dumnezeu, Mijlocitor, Apărător, Mare Preot, Împărat, Preot, Proroc, fiul lui Avraam, fiul lui David, Fiul Omului, Fiul lui Dumnezeu, El este totul în toți. El a devenit pentru noi, astfel ca în toate domeniile El să facă toate lucrurile corect, ca nimeni să nu se descurajeze, ci toți să fie ajutați în ziua mântuirii.

Pentru noi este important că Dumnezeu a făcut un legământ cu noi. Cu Avraam, cu Isaac, cu Noe, El a încheiat un legământ, El a făcut un legământ cu întregul pământ, El a făcut un legământ cu poporul lui Israel, cu Biserica a făcut un legământ. Și o spun încă o dată: noi, prin harul Său, putem fi poporul noului legământ. În Evrei 8 a fost subliniat că dacă primul legământ ar fi fost desăvârșit, nu ar mai fi trebuit căutat să se mai facă unul. Evrei 8, în versetul 7 este scris... Poate ar trebui să citim și versetul 6. Evrei 8.6: *„Dar acum, Hristos a căpătat o slujbă cu atât mai înaltă cu cât legământul al cărui mijlocitor este El, e mai bun, căci este așezat pe făgăduințe mai bune. În adevăr, dacă legământul dintâi ar fi fost fără cusur, nu ar mai fi fost vorba să fie înlocuit cu un al doilea. Căci ca o muștrare a zis Dumnezeu lui Israel: "Iată, vin zile, zice Domnul, când voi face cu casa lui Israel și cu casa lui Iuda un legământ nou; nu ca legământul, pe care l-am făcut cu părinții lor, în ziua când i-am apucat de mână, ca sa-i scot din țara Egiptului. Pentru că n-au rămas în legământul [„n-au rămas credincioși legământului Meu” - în germană] Meu, și nici Mie nu Mi-a păsat de ei, zice Domnul. Dar iată legământul, pe care-l voi face cu casa lui Israel după acele zile, zice Domnul: "Voi pune legile Mele în mintea lor și le voi scrie în inimile lor; Eu voi fi Dumnezeul lor, și ei vor fi poporul Meu.”* Și în momentul când aceasta are loc, se împlinește și v.11: *„Și nu vor mai învăța fiecare pe vecinul sau pe fratele său, zicând: "Cunoaște pe Domnul!" Căci toți Mă vor cunoaște, de la cel mai mic până la cel mai mare dintre ei.”* Acum urmează afirmația minunată: *„Pentru că le voi ierta nelegiuirile; și nu-Mi voi mai aduce aminte de păcatele și fărădelegile lor.”* Aleluia! Cinste Dumnezeului nostru! *„Prin faptul că zice: "Un nou legământ", a mărturisit că cel dintâi este vechi; iar ce este vechi, ce a îmbătrânit, este aproape de piere.”* Aici ne este arătat că Dumnezeu a făcut cu adevărat un nou legământ, că a scris Cuvântul Său în inimile noastre. Permiteți-mi să spun aici, cu respect, că necazul multora e că ei au primit mesajul cu mintea lor, că au înțeles mesajul cu mintea lor, și inimile lor au rămas goale. Descoperirea nu vine în cap, ci în inimă. „Fiul Meu, fiica Mea, dă-mi inima ta!” Dumnezeu nu a spus că ne va da un cap nou, ci a spus că ne va da o inimă nouă. „Voi face un nou legământ cu voi, Eu voi fi Dumnezeul vostru, iar voi veți fi poporul Meu!”

În legătură cu Israel, Dumnezeu a spus că acesta a devenit necredincios legământului Său, că a trebuit să Se retragă și să-i lase să meargă pe căile lor proprii, și căile lor i-au condus din pierzare în pierzare, din persecuție în persecuție, dintr-o țară în altă țară. Numai pentru că nu au primit Cuvântul în inima lor, ci au rămas în tradițiile lor.

Frați și surori, haideți să primim Cuvântul lui Dumnezeu în inima noastră, să ne fie descoperit de Dumnezeu, și să îl înțelegem în mod corect. Și cu privire la slujba fratelui Branham sunt cele mai imposibile neînțelegeri. Și ne putem întreba de ce. Răspunsul este în aceea că ei nu au primit Cuvântul descoperit prin descoperirea Duhului în inima lor, ci l-au primit cu intelectul lor. Și așa cum am auzit în cuvântul introductiv, astfel de frați aduc dezbinări și nu au Duhul Sfânt. Cine are Duhul Sfânt, va fi condus prin, de Duhul, în tot adevărul. După aceea, noi nu mai avem nevoie să mergem la un frate pentru a-l învăța. Apoi, predicatorii pot sta mulți la o masă și niciunul nu îl va învăța pe celălalt. Fiecare va fi prietenos față de celălalt. Toți îi vor mulțumi lui Dumnezeu pentru ceea ce a făcut, dar niciunul nu va avea dorința să îl învețe pe celălalt.

Dacă noi suntem poporul noului legământ, atunci Dumnezeu ne vorbește tuturor prin același Cuvânt. Atunci noi primim aceeași descoperire. Noi credem din toată inima și din tot sufletul – și o poate auzi întreaga lume – că fratele Branham a avut o chemare și o trimitere divină, pentru care nu s-a rugat și pe care nu a dorit-o. Dar așa a fost cu toți prorocii, a fost o decizie a lui Dumnezeu. Ce au putut face Isaia, Ieremia sau prorocii față de faptul că Dumnezeu i-a pus deoparte din pânțelele mamei lor pentru a-I sluji și vesti Cuvântul Lui? Ei au fost gura lui Dumnezeu în timpul lor. Să fim cinstiți: în primul rând, cei ce i-au auzit pe evangheliștii de televiziune și cei ce știu câte ceva despre ce se întâmplă se pot întreba unde se poate auzi o chemare divină, unde poate fi văzută aceasta? Unde poate fi văzută o trimitere divină? Unde este o însărcinare? Unde este un mesaj divin? Am auzit în ultimul cântec pe care l-a cântat corul, despre mesajul de dragoste. Unde este mesajul divin de dragoste și har în conformitate cu Cuvântul făgăduinței pentru acest timp? Aparține de Cuvântul noului legământ, și a fost dat deja în Vechiul Testament și a fost vestit, împlinit, și a devenit o realitate în Noul Testament că Dumnezeu va trimite un proroc înainte de a veni Ziua înfricoșătoare. Acum nu mai este vorba de a da prorocului o poziție specială, ci așa cum Pavel, Petru și Ioan Botezătorul au avut sarcinile lor în Împărăția lui Dumnezeu... Dumnezeu a luat prorocii, a luat apostolii, dar Cuvântul pe care ei l-au predicat ne-a rămas. Nu e nevoie să se ridice un monument, nici să se decoreze mormântul

unui proroc, nici nu e nevoie să facă cineva un pelerinaj acolo, ci doar să creadă și să primească din inimă Cuvântul lui Dumnezeu pe care omul lui Dumnezeu l-a vorbit din însărcinarea lui Dumnezeu și să îl primească descoperit.

Iubitul nostru frate m-a întrebat astăzi... am vrut să o spun mâine, dar el m-a întrebat cum este cu noi în acest loc și ce credem noi despre noi înșine. Frați și surori, noi nu credem în noi, ci credem în Domnul, Dumnezeul nostru care ni s-a descoperit nouă în Isus Hristos, și care a devenit Mântuitorul nostru. Este doar har să primești o parte în vestirea Cuvântului, dar în aceeași situație se află frați din întreaga lume, cărora li s-a încredințat aceeași propovăduire. Dumnezeu a condus în așa fel ca noi, din acest loc, să purtăm Cuvântul în toată lumea. Nici aceasta nu a fost decizia mea sau a noastră, ci a fost hotărâtă de Dumnezeu înainte de întemeierea lumii, pentru că este scris că Evanghelia Veșnică trebuie predicată și va fi predicată tuturor limbilor și națiunilor ca mărturie. Și o spun încă o dată, Dumnezeu ne-a dat marele har de a avea parte de ceea ce face El chiar acum. Acest lucru l-am spus de multe ori în acest loc. Este mereu necesar să fii conectat cu lucrarea lui Dumnezeu. Ceea ce face Dumnezeu acum este gândit ca să ne pregătească pentru ceea ce El va mai face. A existat faza slujbei fratelui Branham, și ea a avut locul ei. Planul de mântuire este de neconceput fără ea, pentru că el a fost prorocul făgăduit. Dar acum, să ne învățăm în cerc și să ne învățăm în jurul prorocului nu mai ajută pe nimeni. Ci să mergem mai departe cu ceea ce Dumnezeu face din acel timp pe pământ, să avem parte de aceasta, până la desăvârșire, să avem parte de ceea ce Dumnezeu va mai face. O lucrare a lui Dumnezeu este legată de următoarea lucrare a lui Dumnezeu. Luați toate trezirile. Trezirea din timpul lui Luther a fost pregătirea pentru trezirea din timpul lui Wesley, și aceasta a fost pregătirea pentru trezirea din timpul lui John Smith, și alții care au apărut pe scenă. Și aceasta a fost pregătirea pentru trezirea următoare pe care a dat-o Dumnezeu. Și cum a spus-o fratele Branham: „am venit la voi, penticostalilor, pentru că voi ați primit lucrarea lui Dumnezeu.” Gândiți-vă cu câțiva ani în urmă, și nu neapărat la anul 1909, când *Declarația de la Berlin* spunea că mișcarea penticostală vine din iad, ci gândiți-vă că toate denominațiunile au respins lucrarea Duhului. Au respins-o până la momentul Conciliului Vatican II (1962-1965 n.ed.). Numai din acel moment înainte s-au deschis bisericile. Am fost în Roma cu David DuPlessis, Mr. Pentecost. El ședea, iar eu predicam în biserica lui John McTurner. Dar el a mers în Vatican și a vorbit despre botezul cu Duhul, s-a rugat pentru cardinalul Bea, și a adus lucrurile carismatice în Vatican.

În 1964, când am fost în Roma, am trăit în direct toate aceste lucruri. Am văzut modul cum a început, de fapt, totul. Și nu a început cu bapțiștii sau metodiștii, ci a început în Vatican, în biserica catolică, după care a mers la toate celelalte. Diferența a fost aceea că acești oameni nu au trăit o întoarcere și o naștere din nou. Ei nu au avut o experiență directă cu Dumnezeu, ci doar vorbeau în limbi, bâlbâind niște silabe, tremurau un pic și se gândeau: „aceasta e!” Dar Dumnezeu a permis-o în așa fel. Prin aceasta am vrut să spun că la momentul în care fratele Branham predica, totul era împotriva mișcării pentecostale, împotriva lucrării Duhului Sfânt. Nu era decât respingere. Da. Și apoi au venit oamenii de afaceri, Dumnezeu a deschis ușile în jurul anului 1963. Apoi, într-un timp scurt, ușile s-au închis din nou. Iar fratele Branham a spus: „Trebuie să îmi iau un cort, căci toate ușile sunt închise.” Dar ce am vrut să spun este faptul că mesajul divin nu a fost niciodată primit de public, în general. Întotdeauna au fost chemate afară persoane individuale cărora Dumnezeu li s-a putut descoperi și cărora le-a putut vorbi. Fratelui Branham i-a fost spus, nu mie, că „așa cum Ioan Botezătorul a fost trimis înaintea primei veniri a lui Hristos, așa ești tu trimis cu un mesaj înaintea celei de-a doua veniri a lui Hristos.” Desigur, el a mers Acasă, dar mesajul a rămas cu noi. Și noi îl purtăm în toată lumea. Noi nu suntem fanatici, noi nu îl predicăm pe William Branham, ci Îl predicăm pe Isus Hristos Cel Răstignit, Cel Înviat, pe Domnul și Mântuitorul care se întoarce, care este Primul și Ultimul.

Haideți să facem un rezumat. Dumnezeu a făcut un legământ cu Noe, cu omenirea. Dumnezeu a făcut un legământ cu Avraam, Isaac, cu Iacov. Dumnezeu personal a vorbit cu oameni. Și cu cel care vorbește, El face un legământ. Dacă Dumnezeu ne poate vorbi și ni se poate adresa, atunci știm că El ne include pe noi în legământul Său, ca noi să putem fi propriul Său popor, ca păcatele noastre să fie iertate, ca vina noastră să fie acoperită, că zapisul a fost rupt în bucăți. Numai dușmanul mai poate scoate afară vreo vină. Dar aceasta nu contează. El este un mincinos. Și pentru ca el să nu mai poată pretinde ceva, Domnul a rupt în bucăți zapisul. El l-a rupt în bucăți. Dușmanul nu mai poate veni cu nimic. El nu mai poate decât să păcălească. El nu mai poate veni cu nimic ca să ne arate pentru că zapisul a fost rupt în bucăți. Omenirea a fost împăcată cu Dumnezeu, și toți care au fost incluși în acest legământ, se află sub Sânge. Am văzut-o în Vechiul Testament. Era Cuvântul legământului, poporul legământului, sângele legământului. Biserica Nouului Testament este răscumpărată prin sângele Mielului. Este proprietatea veșnică a lui Dumnezeu, și noi am primit Cuvântul legământului prin sângele legământului care a fost vărsat pentru noi.

Domnul și Mântuitorul nostru a intrat, cu propriul sânge în Locul Prea Sfânt ceresc, și l-a adus pe scaunul harului. De aceea și noi, în seara asta, putem veni la El, cu încredere deplină, fără mânie, fără îndoieli, și crezând că suntem împăcați cu Dumnezeu, că ne-a iertat, că ni s-a descoperit și că ne-a făcut de cunoscut Cuvântul Său și că noi cu adevărat putem să spunem pe bună dreptate că suntem Biserica noului legământ. Dacă Domnul a văzut sângele unui miel, iar îngerul nimicitor a trecut pe lângă case, cu cât mai mult va trece îngerul nimicitor dacă vede Sângele Mielului? Sângele Mielului! De câte ori nu am cântat: „Sângele Mielului ne curăță, Sângele Mielului ne curăță!” Binecuvântat și laudat să fie Domnul! Nu uitați: noi suntem copii ai Noului Legământ, Biserica Noului Legământ, împăcați cu Dumnezeu, fii și fiice ai lui Dumnezeu, care au fost iertați de Dumnezeu, ca să audă în acest timp Cuvântul Său, ca să fie în acord cu el, fiind învățați de Dumnezeu. LUI, Dumnezeului Atotputernic, să îi fie adusă lauda și cinstea, acum și pentru totdeauna! Amin!

Să ne ridicăm și să cântăm o cântare. [...] Ne aplecăm capetele, ne deschidem inimile înaintea lui Dumnezeu. Aș vrea să întreb dacă e cineva care vrea să fie inclus în această rugăciune. Vă rog, ridicați-vă mâna ca noi să vă putem aduce înaintea scaunului de har. Frați și surori, chiar dacă Cuvântul este predicat în slăbiciune, vă rog primiți-l în credință! La fel de sigur cum Domnul Dumnezeu a vorbit personal cu Noe, cu Avraam, descoperindu-se personal în Isus Hristos, în trup omenesc, făcând un legământ cu noi, la fel de sigur El vorbește personal cu noi toți. Dumnezeu și-a descoperit Cuvântul proaspăt de la tron. Noi nu trăim în zilele cunoștinței, ci în timpul descoperirii. Și noi Îi mulțumim lui Dumnezeu din inimă pentru aceasta. Poate mai sunt și din aceia cărora Cuvântul lui Dumnezeu nu le-a fost încă pe deplin descoperit, care nu au simțit că Dumnezeu ne vorbește personal. Pavel, Petru au fost doar gura lui Dumnezeu. Ioan Botezătorul a fost doar cel care a pregătit calea, dar Domnul este Calea, Adevărul și Viața. El este totul în toți.

Fratele Branham, care a avut o slujbă pe care niciun proroc nu a avut-o vreodată pe pământ, cum numai Domnul Însuși a avut-o, ca Proroc, ca Fiu al Omului, și el a fost doar gura lui Dumnezeu. Doar o portavoce. Un om trimis de Dumnezeu. Ioan – un om trimis de Dumnezeu. William Branham – un om trimis de Dumnezeu, cu mesajul lui Dumnezeu la poporul lui Dumnezeu. Și cine are o ureche de auzit, să audă ce spune Duhul Bisericilor! Și Dumnezeu a condus în așa fel ca noi să purtăm mai departe acest mesaj divin al Cuvântului în toată lumea, ca să dăm ultima chemare, să chemăm afară adevărații credincioși care aparțin de Biserica Mireasă, așa ca toți să aibă posibilitatea să ia decizia lor pentru Domnul. Pentru unii, Cuvântul este predicat ca mărturie,

pentru ceilalți este chemarea afară. Ei simt că Domnul Dumnezeu este Acela care ne vorbește prin Cuvântul Său. Și toți cei care vor să se apropie mai mult de Dumnezeu, care înțeleg totul corect prin descoperire, așa cum Dumnezeu a dat-o, pentru aceștia vrem să ne rugăm acum, în credință și încredere. Noi nu trebuie să tremurăm, nici să ezităm, numai cu o inimă zdrobită, cu un duh umil dar cu mulțumire ne vom ruga acum împreună lui Dumnezeu în Duh și în Adevăr. Îi vom mulțumi că noi, în mijlocul a peste 6 miliarde de oameni, am fost socotiți vrednici, împreună cu frații și surorile noastre din întreaga lume, care sunt acum legați împreună cu noi și cu Domnul, pentru a auzi ceea ce Dumnezeu are să ne spună acum, pentru a o crede și a o primi descoperită.

Frați și surori, haideți acum să Îi mulțumim împreună Domnului! Fratele Russ vine acum și va mulțumi împreună cu noi. [...] Domnul și-a vizitat poporul prin har, Soarele care răsare din înălțime ne-a cercetat. Laudă Ție, slavă Ție! Laudă și slavă! Aleluia! Bindecuvântează în toată lumea, în toate limbile, națiunile! O, Doamne! Slavă și laudă Ție! Aleluia!

În această primă adunare vrem să Îi mulțumim lui Dumnezeu și să privim cu încredere în viitor. Nu trece pe lângă noi! Aleluia! Frați și surori, dacă Domnul ne-a vorbit, spuneți „amin”! Tată ceresc, Îți mulțumim încă o dată din toată inima pentru că Tu ești un Dumnezeu personal, Tu ești Creator, Răscumpărător, Împărat, Judecător, Tu ești totul în toate! Tu ai vorbit personal prorocilor Tăi, ai șezut și ai mâncat cu Avraam. Așa este scris în Geneza 18. Ai vorbit cu Moise față în față, și cu toți prorocii. Le-ai dat îndrumări și vedenii, și Îți mulțumim pentru slujba prorocului Tău din timpul nostru, Tu ne-ai atras atenția spre Tine și Cuvântul Tău, și pentru aceasta noi Îți mulțumim din toată inima noastră, pentru că am înțeles că un proroc este un indicator, unul care pregătește calea, un vestitor al adevărului, dar Tu ești Calea, Adevărul și Viața. Tu ești totul în toți și, de aceea, noi ne închinăm Ție și Îți dăm Ție onoarea și gloria, de acum înainte și în toată veșnicia! Aleluia! Lăudat să fie Dumnezeu!